

osv. Det tror jeg har langt større virkning end de mange vagtselskaber. Men det er jo en lidt anden diskussion, men den er væsentlig at få taget hul på.

Hvad forslaget angår, kan også Enhedslistens støtte det.

Kl. 15:14

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det justitsministeren.

Kl. 15:14

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil godt takke ordførerne for den, synes jeg, meget positive modtagelse af det her lille lovforslag, som jo primært går ud på at gennemføre den ændring af inkassoloven, som EU's service-direktiv nødvendiggør.

Hvis der kommer spørgsmål under udvalgsbehandlingen, svarer vi selvfølgelig på dem med det samme, men jeg kan konstatere ud fra den behandling, sagen har fået her i salen, at det jo bliver en forholdsvis smertefri gennemgang, vi skal igennem i Retsudvalget. Men vi er selvfølgelig til rådighed for spørgsmål og kommentarer under udvalgsbehandlingen.

Tak for modtagelsen af forslaget.

Kl. 15:14

Formanden:

Tak til justitsministeren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. Og det er ikke sket, så det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 1. behandling af lovforslag nr. L 105: Forslag til lov om ændring af adoptionsloven og forskellige andre love. (Adoption uden samtykke, stedbarnsadoption af registreret partners barn fra fødslen m.v.).

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen).
(Fremsættelse 28.01.2009).

Kl. 15:15

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og første ordfører bliver hr. Karsten Nonbo.

Kl. 15:15

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Det lovforslag, vi skal behandle nu, har to dele. Den ene er at give samlevende partnere mulighed for at foretage spædbørnsadoption, og det ser vi i Venstre ingen problemer i. Den anden del af lovforslaget, som jeg vil tillade mig at kalde hoveddelen af lovforslaget, er om tvangs bortadoption af børn, der i mindst 3 år har været anbragt uden for hjemmet. Det ser jeg som et rigtig godt forslag, når man tager børnenes parti, for der er mange børn, der virkelig lider under dårlige familieforhold.

Jeg har selv været socialudvalgsformand i 13 år og har siddet i socialudvalg i 17 år og har, når vi har anbragt små børn, sagt mange gange til mig selv, at det barn desværre aldrig nogen sinde kommer hjem, for der er ikke noget at bygge på. De børn er så blevet anbragt i familiepleje i 18 år. Der vil jeg lige understrege, at det er i god familiepleje, det er ikke der, der ligger noget problem, for plejefamilier er virkelig gode og ansvarsfulde. Men så opstår dilemmaet jo efter de 18 år, for nu skal de hjemgives, men hjemgives til hvad? Eksisterer der i det hele taget noget hjem at blive hjemgivet til? De skal rives ud af de relationer, de har haft der, hvor plejefamilien har været. Jeg ved godt, at mange plejefamilier gør det, at de også følger dem som voksne, så ud over at børnene næsten er blevet behandlet som plejefamiliens egne børn, vil børnenes børn også blive behandlet som plejefamiliens egne børnebørn. Men de plejefamilier, som har haft mange børn i pleje, har jo ikke den mulighed. Så er der endelig det, at hvis de flytter, kan det skære nogle tråde over.

Vi har i forvejen en lov om tvangs bortadoption, men den er jo stort set uanvendelig og er ikke blevet anvendt, for den kræver jo, at der er tale om anbringelse i mindst 7 år, og så var det kun plejefamilierne, der kunne modtage dem. Så alt andet lige har plejefamilier, som har passet og fået løn for at passe et barn i 7 år, ikke den største motivation til at adoptere, navnlig set i lyset af, at man egentlig kan fortsætte det plejefamilieforhold, til de bliver 17½, og så kan man adoptere der og så på samme vilkår have både